

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 16, 2012

Nummer 16, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2012:BX1906](#) 18-07-2012

Veghel, goothoogte kippenstal

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBROE:2012:BX0586](#) 02-07-2012

Venlo/omgevingsvergunning van rechtswege

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBROE:2012:BW9367](#) 22-06-2012

Venlo, omgevingsvergunning dierenarts

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX4675](#) 15-08-2012

Losser

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX4650](#) 15-08-2012

GS Flevoland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX3932](#) 08-08-2012

Minister ELI

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX3316](#) 01-08-2012

Planschadevergoeding Utrechtse Heuvelrug

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Utrechtse Heuvelrug

Ontheffingsmogelijkheden van het schadeveroorzakende plan en van het voorafgaande plan moeten bij de planvergelijking buiten beschouwing worden gelaten

Casus

De rechtbank heeft geoordeeld dat het college de ontheffingsmogelijkheid van de planvoorschriften heeft kunnen betrekken bij de maximale invulling van het oude planologische regime. Dat onder vigeur van artikel 6.1 van de Wro, anders dan voorheen onder artikel 49 van de WRO, de binnenplanse ontheffing ook een zelfstandige grondslag voor schade kan zijn, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat deze ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van de mogelijkheden van het bestemmingsplan in vergelijking met het door de vrijstelling van 11 oktober 2006 gewijzigde planologische regime buiten beschouwing dient te blijven. Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte en onvoldoende gemotiveerd tot dit oordeel is gekomen.

Rechtsvraag

Moet bij de planvergelijking een in het bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing worden gelaten?

Uitspraak

Bij de planvergelijking dient een in een bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing te worden gelaten. Dit dient ook te geschieden bij de vaststelling van de mogelijkheden die het daaraan voorafgaande plan bood.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 01-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX3316

Zaaknummer: 201108638/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Veghel, goothoogte kippenstal

Wijze van meten van de goothoogte

De in het bestemmingsplan toegestane goothoogte mag niet meer dan 5,5 meter bedragen. Uit artikel 2, aanhef en onder 3, van het bestemmingsplan volgt dat de goothoogte wordt gemeten vanaf het peil tot aan de bovenkant van de goot c.q. druiplijn of boeiboord of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel, ondergeschikte bouwdelen als goten van dakkapellen niet meegerekend. Volgens de rechtbank heeft de planwetgever niet uitsluitend de plaats waar de goot is aangebracht bepalend geacht voor de goothoogte, maar tevens de plaats waar het water vanaf druipt, of waar een boeiboord of daarmee gelijk te stellen constructiedeel is aangebracht. Artikel 2, aanhef en onder 3, van het bestemmingsplan voorziet evenmin in een rangorde, in de zin dat bij het meten van de goothoogte meer waarde moet worden gehecht aan de goot dan aan de druiplijn, het boeiboord of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel. Derhalve zal dienen te worden aangesloten bij de bedoeling van de planwetgever.

Het bouwplan voorziet in een hellend dakvlak met een ronding die overgaat in een verticale wand. De goot voor de afvoer van hemelwater ligt 10 cm onder de plek waar de ronding overgaat in de verticale wand. De bovenkant van de goot ligt op 5,5 meter boven peil.

Naar het oordeel van de rechtbank dient de ronding die zich boven de dakgoot bevindt en aansluit op het hellend dakvlak te worden aangemerkt als een constructiedeel als genoemd in artikel 2, aanhef en onder 3, van het bestemmingsplan.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 18-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2012:BX1906

Zaaknummer: AWB 12/1554

Wetsartikelen: 44 Wonw, 2.1 Wabo en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Losser

Kennisgeving ontwerpbesluit in huis-aan-huisblad voldoet niet aan de wettelijke eisen, nu belanghebbenden in Duitsland hiermee niet zijn bereikt. Verspreiding van de kennisgeving langs elektronische weg (website) is ontoereikend

Casus

Revisievergunning krachtens de Wet milieubeheer voor een veehouderij. De kennisgeving van het ontwerpbesluit is gepubliceerd in een huis-aan-huisblad en op de website van de gemeente. Appellant stelt dat de kennisgeving van het ontwerpbesluit op onjuiste wijze heeft plaatsgevonden omdat deze ook in Duitsland had moeten plaatsvinden nu de inrichting op minder dan 100 meter van de Duitse grens ligt.

Rechtsvraag

Is op geschikte wijze kennis gegeven van het ontwerpbesluit?

Uitspraak

Gelet op de aard en omvang van de inrichting is aannemelijk dat ter plaatse van de dichtstbijzijnde woning in Duitsland milieugevolgen worden ondervonden, zodat er in ieder geval in Duitsland één belanghebbende was. Bij de kennisgeving van het ontwerpbesluit moet worden voldaan aan de voorwaarde dat de kennisgeving daadwerkelijk al diegenen kan bereiken die naar verwachting bedenkingen kunnen hebben tegen het ontwerpbesluit. Daarbij geldt het ambtsgebied van de betreffende gemeente niet als criterium. Nu vaststaat dat met de publicatie in het huis-aan-huisblad belanghebbenden in Duitsland niet konden worden bereikt, is niet op geschikte wijze kennis gegeven van het ontwerpbesluit. Wat de kennisgeving via de website betreft, is vereist dat op ten minste één niet-elektronische, geschikte wijze kennis wordt gegeven van het ontwerpbesluit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX4675

Zaaknummer: 201101170/1/A4

Wetsartikelen: 3:12 lid 1 Awb en 2:14 lid 2 Awb

RECHTSPRAAK

GS Flevoland

Het als één project vergunning verlenen voor een samenstel van projecten, andere handelingen en overige maatregelen die slechts gedeeltelijk vergunningplichtig zijn, is in strijd met de Natuurbeschermingswet 1998

Casus

Vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet 1998) voor een project in het Natura 2000-gebied Veluwerandmeren dat bestaat uit een groot aantal ‘inrichtingsmaatregelen’ op het gebied van waterkwaliteit, natte natuur, watersport, oevergebruik en recreatie. De verleende vergunning – aangeduid als koepelvergunning – ziet op maatregelen die deels positieve en deels negatieve effecten hebben op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied. Appellanten stellen dat op grond van de passende beoordeling op grond van de NB-wet 1998 niet is verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet worden aangetast.

Rechtsvraag

Staat de NB-wet 1998 toe dat een dergelijke koepelvergunning wordt verleend?

Uitspraak

Bij het bestreden besluit is in strijd met de NB-wet 1998 als één project vergunning verleend voor een samenstel van projecten, andere handelingen en overige maatregelen, die slechts gedeeltelijk vergunningplichtig zijn. De NB-wet 1998 staat er op zichzelf niet aan in de weg om bij één besluit vergunning te verlenen voor het realiseren van verscheidene projecten en het verrichten van andere handelingen die de kwaliteit in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben. Daarbij is wel vereist dat de vergunning duidelijk vermeldt op welke projecten en andere handelingen zij concreet betrekking heeft, hetgeen in dit geval niet is gebeurd. Indien een passende beoordeling noodzakelijk is, zal daarin per project een beoordeling gegeven moeten worden van de

gevolgen, waarbij mitigerende maatregelen kunnen worden betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX4650

Zaaknummer: 201101474/1/A4

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998 en 19f NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Venlo/omgevingsvergunning van rechtswege

Omgevingsvergunning van rechtswege en bepaling Mor

Casus

Aan derde-belanghebbende is een omgevingsvergunning van rechtswege verleend voor de activiteit bouwen. Eiseres heeft hiertegen bezwaar gemaakt, onder andere omdat de situatietekening bij de aanvraag niet voldoet aan het bepaalde in de Regeling omgevingsrecht (Mor).

Rechtsvraag

Kan bij de overwegingen naar aanleiding van bezwaar nog getoetst worden aan de formele en procedurele vereisten van de Mor?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat in een systeem van een vergunningverlening van rechtswege het niet past om in bezwaar alsnog aan formele en procedurele vereisten, zoals de bepalingen in de Mor, te toetsen omdat vergunningverlening dan vrijwel altijd onrechtmatig zou zijn, waarmee aan het doel van de van rechtswege verlening voorbij wordt gegaan.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 02-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2012:BX0586

Zaaknummer: AWB 12/75

Wetsartikelen: 2.1 Wabo, 3.9 lid 3 Wabo en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Venlo, omgevingsvergunning dierenarts

Staat van bedrijfsactiviteiten en dierenartspraktijk

Casus

Verweerder heeft geweigerd aan eiseres een omgevingsvergunning te verlenen voor het vestigen van een dierenartspraktijk. Verweerder heeft overwogen dat de vestiging in strijd is met het bestemmingsplan omdat een dierenartsenpraktijk niet voorkomt op de Staat van Bedrijfsactiviteiten.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat ook bedrijven die niet voorkomen op de bedrijvenlijst maar gelijk te stellen zijn aan de toegelaten bedrijven ook zijn toegestaan binnen de bestemming. Eiseres stelt verder dat een dierenartsenpraktijk valt onder persoonlijke dienstverlening zoals opgenomen op de bedrijvenlijst.

Rechtsvraag

Zijn niet op de bedrijvenlijst genoemde, maar daarmee gelijk te stellen bedrijven toegelaten en valt een dierenartspraktijk onder persoonlijke dienstverlening?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat een Staat van Bedrijfsactiviteiten of bedrijvenlijst slechts een hulpmiddel is om (met het oog op een goede ruimtelijke ordening) op gronden met een bepaalde bestemming slechts categorieën van bedrijfsactiviteiten toe te staan die qua ruimtelijke uitstraling met elkaar gelijk te stellen zijn. Een dergelijke bedrijvenlijst is echter, behoudens in gevallen waarin dit nadrukkelijk in een bestemmingsplan is geregeld, geen limitatieve opsomming. Verweerder zal in gevallen waarin de voorgenomen activiteit niet in de bedrijvenlijst wordt genoemd, moeten beoordelen of die activiteit met andere – wel opgenomen – activiteiten gelijk te stellen is.

De rechtbank overweegt over de vraag of een dierenartspraktijk onder persoonlijke dienstverlening valt als volgt. De rechtbank is hierover van oordeel dat het feit dat het bij een dierenartspraktijk om behandeling van dieren gaat, niet betekent dat deze dienstverlening niet

'persoonlijk' is. Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat de dienstverlening bij een dergelijk bedrijf gericht is op de eigenaren van de dieren en niet op de dieren zelf. De eigenaren komen immers met hun (huis)dier naar de praktijk en betalen voor een consult of behandeling.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 22-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2012:BW9367

Zaaknummer: AWB 11/1702

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Minister ELI

Visserij-activiteiten in Natura 2000-gebied zijn in strijd met de Natuurbeschermingswet. De gestelde financieel-economische belangen van de bedrijfstak vormen geen bijzondere omstandigheid op grond waarvan moest worden afgezien van handhaving. Het betoog van verweerder dat handhavend optreden jegens alleen de vissersvaartuigen die de Nederlandse vlag voeren indruist tegen de EG-Verordening 2371/2002 (de Basisverordening) is onjuist

Casus

Afwijzing van het verzoek om handhavend op te treden tegen de boomkorvisserij in een aantal nader gespecificeerde gebieden in de Noordzee. Volgens verweerder is er geen vergunningplicht op grond van de Natuurbeschermingswet (NB-wet 1998) voor vissersvaartuigen van andere lidstaten. Hij stelt zich op het standpunt dat handhaving jegens alleen vissersvaartuigen die de Nederlandse vlag voeren zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen zou zijn, dat van optreden behoorde te worden afgezien. In dit verband voert hij aan dat handhaving tot grote economische schade voor de Nederlandse boomkorvisserijsector in het algemeen en het regionale bedrijfsleven in het bijzonder zal leiden. Handhaving wordt volgens verweerder bovendien niet noodzakelijk, niet effectief en discriminatoir geacht.

Rechtsvraag

Vormt het door verweerder gestelde een grond om van handhaving af te zien?

Uitspraak

Daargelaten of de vergunningplicht uit de NB-wet 1998 geldt voor vissersvaartuigen van andere lidstaten, is niet in geschil dat boomkorvissersvaartuigen die de Nederlandse vlag voeren actief zijn in het Natura 2000-gebied Voordelta, terwijl niet vaststaat dat deze activiteiten de natuurlijke kenmerken van dit gebied niet kunnen aantasten. Deze activiteiten

zijn in strijd met de NB-wet 1998 zonder vergunning verricht, zodat verweerder ter zake handhavend kon optreden. De gestelde financieel-economische belangen van de bedrijfstak vormen geen bijzondere omstandigheden die handhaving zodanig onevenredig maakten dat daarvan moest worden afgezien. Het betoog van verweerder dat handhavend optreden jegens alleen de vissersvaartuigen die de Nederlandse vlag voeren indruist tegen de Basisverordening, op grond waarvan een lidstaat binnen zijn 12-mijlszone niet-discriminerende maatregelen kan nemen om het effect van visserij op de instandhouding van mariene ecosystemen tot een minimum te beperken, faalt. Krachtens de Basisverordening staat het de lidstaten vrij om alleen ten aanzien van de visserijvaartuigen die de vlag van de betrokken lidstaat voeren maatregelen te treffen, mits deze maatregelen stroken met de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en niet minder strikt zijn dan de bestaande communautaire regelgeving.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX3932

Zaaknummer: 201008120/1/A4

Wetsartikelen: 57 NB-wet 1998, 19d NB-wet 1998, 9 EG-Verordening 2371/2002 en 10 EG-Verordening 2371/2002